

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 17.1.2007
KOM(2007) 10 endelig

**RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL
EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET**

om gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 577/98

{SEK(2007) 29}

1. INDLEDNING

Dette er den tredje rapport i rækken af rapporter, som Kommissionen hvert tredje år skal forelægge i henhold til artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 577/98 om gennemførelse af en stikprøveundersøgelse vedrørende arbejdsstyrken i Fællesskabet. Den første rapport, som omfattede perioden 1998-1999, blev forelagt af Kommissionen i 2000, mens den anden rapport blev forelagt i 2003 og omfattede perioden 2000-2002.

Rapporten indeholder en beskrivelse af de fremskridt, som medlemsstaterne, kandidatlandene og EFTA-landene (i det følgende benævnt "de deltagende lande"¹) har gjort med hensyn til bestemmelserne i Rådets forordning og de dertil knyttede kommissionsforordninger i perioden 2003-2005. Indholdet af rapporten er baseret på kvalitetsrapporter, data og andre oplysninger fra de berørte lande samt på analyser af de nationale spørgeskemaer.

2. HOVEDPUNKTER

Siden sidste rapport til Europa-Parlamentet og Rådet er der sket store fremskridt med hensyn til at forbedre kvaliteten og sammenligneligheden af dataene i de nationale arbejdsstyrkeundersøgelser. Samtlige medlemsstater er begyndt at gennemføre den kontinuerlige undersøgelse, der giver Eurostat mulighed for at offentliggøre kvartalsvise resultater. Dataene indberettes nu mere rettidigt, og flere lande har ændret og forbedret deres spørgeskemaer og stikprøveundersøgelser, hvorved undersøgelsesresultaterne er blevet mere sammenlignelige mellem de forskellige europæiske lande, ligesom dækningen af populationen er blevet bedre.

De fremskridt, der er gjort med hensyn til at gennemføre de forskellige aspekter af Rådets forordning (EF) nr. 577/98, er beskrevet nærmere nedenfor med henvisning til de relevante artikler.

2.1. Gennemførelse af kontinuerlige kvartalsvise undersøgelser – artikel 1

I oktober 2002 blev Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1991/2002, i henhold til hvilken medlemsstaterne skal gennemføre kontinuerlige kvartalsvise undersøgelser fra 2003 og frem, vedtaget. To lande fik en længere overgangsperiode: Italien (indtil udgangen af 2003) og Tyskland (indtil udgangen af 2004).

Generelt er der med få undtagelser sket store fremskridt med hensyn til gennemførelsen af den kontinuerlige undersøgelse. Luxembourg har dog indtil nu kun gennemført en undersøgelse med årlige resultater. Bulgarien, Rumænien, Slovenien, Tyrkiet og Ungarn havde ikke dækning for alle årets uger til og med 2005. Fra 2006 har denne situation ændret sig for Rumænien, Slovenien, Tyrkiet og Ungarn.

¹ Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien leverer ikke mikrodata til Eurostat fra den nationale arbejdsstyrkeundersøgelse; landet har heller ikke indsendt andre oplysninger om undersøgelsen og er derfor ikke omfattet af denne rapport.

Luxembourg, Nederlandene, Slovenien, Tyskland og Ungarn anvender stadig ikke en ligelig fordeling af stikprøven over årets uger.

Kroatien, Schweiz og Tyrkiet gennemfører ikke en kontinuerlig undersøgelse. Kroatien vil efter planen gennemføre en fra 2007, Schweiz fra 2009, og Tyrkiet fra 2009.

2.2. Præcisionskrav – artikel 3, stk. 1, og artikel 3, stk. 2

I henhold til artikel 3, stk. 1, må standardafvigelsen for karakteristikummet arbejdsløshed (fastsat til 5 %) højst være 8 % på regionalt niveau (NUTS II).

I kun 31 ud af 281 regioner på niveau II i NUTS (i Bulgarien (2), Det Forenede Kongerige (8), Frankrig (8), Polen (6) og Rumænien (7)) opfyldte arbejdsstyrkeundersøgelsen ikke præcisionskravet i artikel 3, stk. 1, for alle tre år.

I henhold til artikel 3, stk. 2, må den relative standardafvigelse mellem to på hinanden følgende kvartaler (delpopulation på 5 %) højst være 3 % (2 %, hvis landet har 20 mio. indbyggere eller derover).

Belgien, Bulgarien, Danmark, Estland, Letland, Litauen, Polen og Rumænien opfyldte ikke præcisionskravet i artikel 3, stk. 2, i nogen af årene 2003-2005.

2.3. Undersøgelseskaraktistika – artikel 4, stk. 1

Nogle deltagende lande indberetter stadig ikke et fuldstændigt sæt af de obligatoriske variabler, hvilket begrænser dataenes sammenlignelighed.

2.4. Årligt program med ad hoc-moduler – artikel 4, stk. 2

Det årlige program med ad hoc-moduler gav oplysninger om livslang uddannelse (2003), arbejdstidens længde og tilrettelæggelse (2004) og forening af arbejds- og familieliv (2005). Samtlige deltagende lande undtagen Kroatien og Tyrkiet deltog i ad hoc-modulerne.

Dataene blev generelt indberettet i tide med undtagelse af én medlemsstat for 2003-modulet (SE), fire medlemsstater for 2004-modulet (CZ, EL, IT og SE) og tre medlemsstater for 2005-modulet (DE, EL og SE).

Samtlige medlemsstater indberettede hele sættet af 2005-variabler. To medlemsstater (NL og UK) har ikke indberettet en række af variablerne for ad hoc-modulet for 2003. Med hensyn til ad hoc-modulet for 2004 var dette også tilfældet for LT, HU og SI.

2.5. Definition af arbejdsløshed og de 12 principper for udformning af spørgeskemaer - artikel 4, stk. 3

Der er stadig aspekter af arbejdsmarkedsstatus, som ikke måles på samme måde i de deltagende lande. Dette gælder den nedre aldersgrænse (Det Forenede Kongerige, Island, Norge og Spanien har fastsat den til 16), definitionen af den periode, hvor den pågældende står til rådighed (i Belgien, Bulgarien, Cypern, Finland, Grækenland, Irland, Island, Italien, Kroatien, Letland, Litauen, Malta, Nederlandene, Norge,

Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet, Tyrkiet og Ungarn arbejdes der med to uger efter interviewet) og opfølgende spørgsmål vedrørende personer, der ikke søger arbejde, fordi de allerede har fundet et job (Estland, Irland, Kroatien, Luxembourg, Norge, Rumænien, Slovenien og Ungarn spørger enten ikke, hvornår jobbet begynder, eller om den pågældende person i mellemtiden står til rådighed for arbejdsmarkedet inden for to uger efter referenceugen). I 2006 har Norge, Slovakiet og Tyskland allerede indført ændringer for at fjerne disse afvigelser.

De 12 principper for udformning af spørgeskemaet blev fastlagt for at skabe en minimumsharmonisering for de vigtigste målinger i arbejdsstyrkeundersøgelsen. Irland, Kroatien, Malta og Slovenien begynder med spørgsmål om hovedstatus, hvilket kan være i uoverensstemmelse med ILO-definitionen af beskæftigelse i referenceugen. Nederlandene og Norge spørger kun de personer, der har givet udtryk for at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, hvis de havde søgt arbejde inden for de sidste fire uger. De øvrige afvigelser er af mindre betydning. To lande (Spanien og Østrig) overholder samtlige principper.

2.6. Rettidig dataindberetning – artikel 6

De kvartalsvise data indsendes nu hurtigere i forhold til sidste rapport.

De fleste deltagende lande indberetter nu de kvartalsvise data inden for indberetningsfristen på 12 uger.

3. KONKLUSION

Der er sket gode fremskridt i de deltagende lande på en række vigtige områder siden sidste rapport til Rådet.

At dataene indberettes hurtigere, har forbedret anvendeligheden af de kvartalsvise data. Landene har afsat nationale ressourcer til afprøvning og indførelse af tekniske forbedringer i deres undersøgelser, i nogle tilfælde med økonomisk bistand fra Kommissionen, og dette har forbedret sammenligneligheden og den generelle kvalitet af dataene.

Kommissionen finder det dog problematisk at ikke alle obligatoriske variabler indberettes af de deltagende lande, og der er stadig nogle variabler, der ikke måles ens af de deltagende lande. Dette er særligt vigtigt i forbindelse med vigtige skøn over beskæftigelse og arbejdsløshed. Nogle lande har ikke fuldt ud gennemført definitionen af arbejdsløshed og de 12 principper for udformning af spørgsmål om arbejdsmarkedsstatus.

Der er sket gode fremskridt med hensyn til gennemførelsen af den kontinuerlige undersøgelse. Nogle deltagende lande fordeler dog stadig ikke stikprøven *ensartet* over *samtlige* uger i året. En enkelt medlemsstat indberetter stadig ikke kvartalsvise resultater fra den kontinuerlige undersøgelse.

Nogle deltagende lande mangler stadig at tilpasse deres stikprøve, så den fuldt ud opfylder præcisionskravene enten på regionalt plan eller med hensyn til skøn over ændringer fra kvartal til kvartal.

De deltagende lande skal opfylde deres forpligtelser i henhold til forordningen, og Kommissionen vil fortsat samarbejde tæt med de deltagende lande for at sikre, at bestemmelserne i forordningen bliver anvendt fuldt ud.

Eurostat foretager i den forbindelse to gange om året en kontrol af, om bestemmelserne bliver overholdt. Alt efter eventuelle overtrædelsers karakter vil der blive truffet passende foranstaltninger.